

Farním radám
Arcidiecéze olomoucké

Jan Graubner
arcibiskup olomoucký

Odpověď arcibiskupa na práci farních rad v roce 2017

Drazí bratři a sestry,

upřímně děkuji všem, kteří se zapojili do práce farních rad i do společných setkání v děkanátech, a nakonec i děkanům, kteří představili výsledky a společně s biskupy hledali správné odpovědi i návrhy dalších kroků.

Hlavní přínos vidím už v tom, že jste společně přemýšleli, pracovali a modlili se. Setkání v děkanátech mělo dát příležitost k výměně zkušeností a vzájemnému povzbuzení. Vaše zprávy potvrzují, že máme velmi rozdílné farnosti. Nejen velké a malé, či aktivní a spící. Některé maličké farnosti mají velmi zodpovědné a obětavé farníky. Některé velké mají problém sehnat kostelníka či zajistit úklid a zdobení kostela. I když povzbuzuji k oživení farnosti, nejde mi o to, abychom přidávali aktivity. V některých případech je to potřeba, ale ne všude. Jak píšete, někde jste sami překvapení, kolik dobrého se u Vás děje. I já mám velkou radost z mnoha krásných věcí, které děláte nejen v péči o kostel a faru, ale i pro krásné bohoslužby, do nichž se zapojují ministranti a scholy či chrámové sbory, lektoři a akolyté. Na řadě míst vytváříte farní společenství složené z mnoha živých skupin, které nežijí pro sebe, ale zapojují se do společného díla, když například do farních dnů se zapojují různá společenství a různé generace, když se pracuje pro rodiny a děti, ale zároveň nezapomíná na staré a osamělé, když si rozdělí hodiny o adoračních dnech různá společenství a spolky, když všechno nedělá několik obětavců, ale daří se zapojit více lidí.

Někde jste přijali do farní rady zástupce mladých, kteří o to žádali při Arcidiecézním fóru mládeže, a oni Vám přinášejí novou chuť. Zvláště chci ocenit statečnost věřících, kteří přes těžkou situaci, kdy malá skupina starších lidí se obětavě stará o velký kostel, a při tom dovedou pěstovat hezké mezilidské vztahy nejen mezi sebou. Arcibiskupství se bude podílet na jejich odvážných snahách. Rád bych, aby pocítili solidaritu i jiných farností. Zazněl například návrh, aby velká farnost či děkanát si vzal patronát nad nějakou neobsazenou farou v pohraničí, kterou by farníci udržovali a mohli tam jezdit se svými dětmi na prázdninové tábory.

Vaše návrhy na změny nabídek ze strany kurie a našich center projednáme a budeme se snažit na ně reagovat. Z některých míst se volá po různých nabídkách pomoci, ale zdá se, že někteří žadatelé asi nevědí o tom, že konkrétní nabídka už existuje. Pokusíme se nabídky nově a lépe prezentovat, ale zároveň prosíme, abyste se po nich ptali a využívali je. Například některé farnosti asi nevědí, že v každém děkanátu pracuje technik, který pomáhá farnostem děkanátu se zajištěním oprav, především projektů a různých povolení až po výběrová řízení, nebo podávání žádostí o dotace či zajišťování potřebných revizí...

Podobně je v každém děkanátu pobočka diecézního centra pro rodinu. Tam se však počítá s dobrovolnými spolupracovníky. Zvláště potřebujeme manželské páry, které mohou věnovat nějaký čas při-

pravě snoubenců či vedení manželských společenství. Někteří už takto pomáhají a já jim moc děkuji. Bylo by však třeba najít další ochotné páry, aby se mohly úkoly více rozdělit. Mnozí těžce neseme, jak se mnohé rodiny rozpadají. Nestačí však naříkat, je třeba jim poskytnout pomoc, doprovázet je a nabídnout oporu společenství. Rodinné centrum nabízí kurzy pro animátory rodin i lektory snoubenců. Těším se, že pomůžete najít nové zájemce.

Na mnohé otázky, které jste kladli, by Vám měli odpovědět kněží. Pokud jde o ekonomické otázky diecéze a o církevní hospodaření po restitucích, pošlu duchovním správcům aktuální informace. Řadu informací nabízí diecézní informátor Oldin, který vychází desetkrát ročně a bohužel o něm mnozí nevědí. Proto navrhuji, aby na celé funkční období, jako malou pozornost za obětavou službu, farnost zaplatila všem členům farní rady Oldin, z něhož se mohou dovídat potřebné informace pro naši spolupráci. V následujících číslech Oldinu se pokusím odpovědět na položené otázky a předávat Vaše inspirativní myšlenky všem čtenářům.

Pro další rok mám na Vás tři prosby:

1. Snažte se přispět k tomu, aby Vaše farní společenství byla živou církví, milým domovem i znamením Boží přítomnosti pro okolní svět. Využívejte všechny příležitosti k tomu, aby Vaše okolí, i to nevěřící, mohlo zakusit Boží lásku a tak poznávat Krista.
2. Tam, kde máte ve farnosti různé skupiny (jako Orel, Katolický skaut, Eucharistická hodina, Modlitby matek či otců, třetí řády či hnutí, katolickou školu či společenství mládeže), zapojte je například tím, že o adoračním dnu farnosti či bdění u Božího hrobu si každá z těchto skupin vezme na starost jednu hodinu. Podobně v postní době se mohou střídat ve vedení Křížové cesty. A proč by se tak nemohli zapojit i hasiči?
3. Z dopisů biřmovanců vím, že mnoha mladým lidem pomohlo udržet a rozvíjet víru zapojení do společenství ministrantů a schol. V tomto roce dostanete nová pozvání a nové pomůcky k práci s ministranty a scholami (například kurz pro vedoucí). Prosím, podpořte tato společenství. Je velkou pomocí, když se někdo z tatínků, kdo má zkušenosti ministranta, ujme vedení chlapců ve farnosti. Podobně schole, která nemá zrovna vhodnou vedoucí z řad mládeže, může pomoci maminka, která kdysi ve schole zpívala. Někde mají skupin víc, například vedle scholy mládeže je schola rodičů s malými dětmi. To má i skvělý výchovný vliv a malé děti to v kostele baví. Některé materiály pro práci s ministranty a nazpívané žalmy pro neděle najdete na webových stránkách arcidiecéze už nyní. Je hezké, když mají scholy široký repertoár, od klasiky po kytarové písně, od jednohlasů po sbory případně i s orchestrem, ale jejich základním posláním je zpívat mši svatou, tedy ordinária a rezponzoriální žalmy. To by měl být základ.

Letos Vás prosím o pomoc v těchto oblastech. Po roce Vás poprosím o sdělení Vašich zkušeností.

S prosbou o vzájemnou modlitbu i o modlitbu za potřeby všech farníků, zvláště těch vzdálených, zdraví a ze srdce žehná

arcibiskup Jan